

**„Neamțul”
își ia
jucăriile
și pleacă!**

PAG.
4-5

NATIONAL
Cotidian fondat în 1997

Anul XXII • Nr. 6170 • MIERCURI, 5 SEPTEMBRIE 2018 • 2 LEI www.national.ro

**Firea, prea
ca la țară!**

Primarul Bucureștiului, Gabriela Firea, a reușit o performanță la care unii nici nu visează. L-a aruncat pe Iohannis de pe burtierele televiziunilor, l-a scos din topul știrilor de interes și l-a expedit la „și altele”. Iar asta nu s-a întâmplat ieri, ci de câteva zile încoace. Și, după cum evoluează, spectacolul nu pare să se încheie atât de repede. Până și site-urile mai cu pretenții, altele mai conservatoare, au ajuns să se uite la ea cu alți ochi. Adevărul este că nu în fiecare zi dai peste un vicepreședinte de partid care să-și ia liderul la palme, în văzul lumii.

pagina 5

**RADICAL...
de Tatoi**

**DESPRE PREȚURI,
NEPREȚUIȚI
ȘI PREȚUITORI**

Prețul conform dex, din punct de vedere economic, „reprezintă expresia bănească a valorii unei mărfi”. Marfa poate fi un produs sau un serviciu. Omul nu e un produs. Omul însă poate produce mărfuri și servicii. Extrapolând, omul este o marfă. Marfa are prețuri diferite funcție de cerere și ofertă, spun economiștii. În acest context, omul marfă are prețuri diferite. Omul politic dintr-o zonă are preț diferit de omul politic dintr-o alta. Teleormanul, Oltul și Vasluiul produc o marfă politică de valoare mai mare decât Bihorul, Clujul, Alba sau Timișul. În investiții e pe dos. Toată lumea e pro invers. Cel mai bun exemplu este omul marfă politic. Ce produce acesta? Produce voturi. Contavalorea, expresia valorii votului este bănească doar pe principiul jocului de biliard. Votul produs se convertește în votul de reprezentare în grupul „prețuitorilor”. Prețuitorii sunt produse la rândul lor. Legitimitate de volumul mare de tranzacții anterioare. Un fel de Coca Cola. Nimeni nu mai îndrăznește să spună că produsul este novic când istoria economică afișează un număr complexor de consumatori. Omul politic marfă devine prețuitor în momentul în care cantitatea de voturi adusă în consiliul de administrație al BANILOR deviază traseul „banilor”. Așa se crează piramidele de putere în orice organizație. Puterea se convertește în bani care la rândul lor cumpără putere. Cam la asta asistăm în acest septembrie roșu. Octombrie s-ar putea să aibă altă culoare... Pentru noi restul, cu preț mic la raft, culoarea sau non culoarea nu

contează. Are balta pește. Istoria recentă, pentru cei care caută să înțeleagă, ne învață că dictatura se naște din prea multă democrație. Când un om politic marfă spune că nu are preț ne minte. Cineva negociază penru el. Un consilier. Un mentor? Nu mai vreau să vorbesc despre mărfurile „oameni politici”. Hai să ne preocupăm în săptămânile care vin de cine cântă în locul lor în spatele scenei. Se practică în showbiz. Acolo comisioanele consilierilor fac diferența. Un alt exemplu de om marfă este consultantul sau consilierul sau omul de imagine. În democrațiile vechi se joacă cam așa. O persoană a ocupat funcții de decizie în zona privată. A produs mărfuri și servicii validate de piața liberă(?). Se retrage sau este retras din poziția de decident. Pleacă cu informații și expertiză. Este plasat în consiliul de administrație, în echipe ale decidenților momentului și dă sfaturi. Pe bani. În democrațiile de tipul României, consilierul este un fel de poziție de sinecură pentru rude sau AFINE Botoxate (nu e în dex) ale oamenilor politici marfă din anticamera prețuitorilor, sau al prețuitorilor ce își fac bagajele. De regulă tinere speranțe, marfă neprețuită încă. Sau cum este cazul lupilor tineri și imberbi, refugii de moment, trambuline pentru zboruri cosmice pe spinarea lupilor bătrâni și speriați, sau și mai periculos prețuitori sub acoperire.

Un al treilea om marfă este creatorul de știri. Răspândacul. Aceasta crează o marfă pentru consum de masă sau consum de nișă. Prețul răspândacului este stabilit pe același principiu al cererii și ofertei. Prețul variază la fel cum variază prețul în imobiliare. Îmi amintesc de o listă aterizată pe birou în 2004 când eram „virgină” politic și credeam în meritocrație în politică. Primul document primit pe surse a fost o listă cu prețurile „jurnaliștilor” și mai ales cu prețurile articolelor radicalilor... Un articol scris pe limba majorității, cu minciuni strecurate printre adevăruri banale poate distruge la fel de eficient precum o bombă cu hidrogen. Nu ai nevoie de tancuri și blindate. Poți influența alegeri, poți omori oameni prin minima mișcare a mingilor de biliard. Trebuie doar să construiești o mare comunitate de like-uri pentru care mai ești și plătit regește. Nici măcar o minimă investigație a foilor matricole nu ajută. Inteligența poate fi și luciferică și atunci pârjolește ca o bombă. În jurnalismul zilelor noastre adevărul este tot mai relativ. Cred că asta este din cauză că sistemul de referință numit BANI are o traectorie tot mai greu de înțeles. Frâna morală are un nou design. În formă de obiect prețuit în sex shop. Și eu ce preț am? Sunt o marfă de magazin de antichități. La noi nu prea există. ■

**CAPII
SERVICIILOR
ÎȘI MUTĂ
BANII ÎN
AFRICA!**

EXCLUSIV

PAG.
2-3

**România și-a vândut
gazul pe nici 200 de
milioane de euro!**

PAG.
4

**Tupeu de sindicalist. Vrea
să „urce în carieră” pe
spatele lui Cristian Borcea**

PAG.
8-9

**NIKE,
campanie
cu iz politic**

PAG.
7

**Noua
stângă
germană
e tot anti
migranți**

PAG.
6

**Iulia Albu
pleacă.
După
costumație
bănuim că
pe Lună**

Poza zilei

**Dansatoare la bară la
început de an școlar**

PAG.
8-9

**Messi: Realul, mai
slab fără Ronaldo**

PAG.
9

1€ ➔ 4.6321 lei
1\$ ➔ 4.0051 lei
1CHF ➔ 4.1121 lei
Bitcoin BTC ➔ \$ 7.371
Ripple XRP ➔ \$ 0,3358
Ethereum ETH ➔ \$ 289,26

